

opusdei.org

„Miluji svoji práci, miluji péči o lidi“

Kristina Boskova je registrovanou zdravotní sestrou, která pracuje v londýnské nemocnici a je numerářkou Opus Dei. (Tento článek je přeložen z angličtiny a jméno autorky ponecháváme v anglické podobě bez diakritiky.)

11.03.2007

Mým snem vždycky bylo stát se filmovou režisérkou. Bydlela jsem v Elstree nedaleko studií BBC a myslela jsem na to, že jednou musím

prorazit! Nicméně jsem studovala zdravotní školu a dnes pracuji na plný úvazek v nemocnici London Hospital jako zdravotní sestra.

Nějaké spojení zde ale je, miluji péči o lidi, jak funguje tělo, jak fungují počítače a ráda to všechno dávám dohromady! Ráda také vytvářím krátká videa a DVD, bývají to krátké propagační a cestovní dokumenty.

V devatenácti letech jsem většinu svého času (a peněz) utrácela s přáteli v hospodě a v sobotu a neděli celodenním nakupováním. Začínalo to být spíše nudné... Pak jsem potkala přítelkyni, která mi ukázala Tamezin Club, klub mladých, který funguje v jednom z domů Opus Dei. Začala jsem pomáhat se všemi druhy aktivit a plánování, měla jsem ráda mladé lidi a zjistila jsem, že dobrovolnictví je velmi kreativní a naplňující.

Kousek po kousku jsem se začala více zajímat o Opus Dei a přijímala formaci ve víře, která mě vedla k

tomu, abych hlouběji přemýšlela o svém životním povolání. Nakonec jsem rozpoznala, že mám povolání být numerářkou, takže jsem požádala o přijetí. Nechaly mě čekat! Nakonec jsem ve dvaceti letech vstoupila.

Volba, zda mám být supernumerářkou nebo numerářkou, pro mne byla velkým rozhodnutím. Myslím, že hlavní věcí je, že máte dělat to, co máte dělat! Je to otázka modlitby a následování vlastního svědomí.

Ve své práci poznávám, že uvažování o mém duchovním dětství před Bohem mi opravdu pomáhá být veselou a odvádět to nejlepší. To je všechno, co můžete dělat, ne?

Považuji se za velmi šťastnou. Miluji svoji práci, miluji péči o lidi. Mé kolegyně a já zažíváme v práci hodně smíchu – ve stresujících a únavných situacích to potřebujete. Pomáhá to i

pacientům – překonat trapný okamžik, odlehčit atmosféru pocitu, že jsou velmi nemocní, když jsou vystrašení nebo v obavách o budoucnost.

Mnohé z mých kolegyň jsou věřící, praktikující křesťanky, mnohé jsou muslimky a máme spolu výborný vztah. Tvrdě pracují a pak přijdou domů a čeká je toho tolik, s čím musí zápasit – hladové děti, nákupy, hlučné okolí atd. Mám velké štěstí, že přijdu domů a zjistím, že jiní lidé z Díla už pro mne připravili jídlo, umyli nádobí, že je dům čistý. Tolerují mé nálady, někdy mohu být z práce rozrušená nebo smutná, když pacient zemřel nebo něco. Vždycky je o mne postaráno – jsou na mne tak milí. Ale já na tuto laskavost odpovídám – považují mě také za dobrou přítelkyni, ve skutečnosti umím být velmi vtipná... Myslím si, že je to ohromná forma křesťanského bratrství.

Kolegyně si ze mne utahují, že jsem numerářka, ale také je to vede k tomu, aby přemýšlely trochu hlouběji – o existenci Boha, o víře... a o významu života.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/miluji-svoji-praci-miluji-peci-o-lidi/>
(05.04.2025)